

Het wemelt van de rood-bemutsten bij Tara thuis.

HET ZAL JE MOEDER MAAR WEZEN...

Een moeder met een tuinkabouterwinkel, een vader die zwervers knuffelt, ouders die poedelnaakt een boek lezen... Tara, Maria en Anita kunnen zich zo aanmelden bij Henkjan Smits, die vanaf 12 september voor SBS 6 langsgaat bij kinderen die zich schamen voor hun ouders.

Student rechten Tara (20) draait af en toe helemaal door van de uit de hand gelopen tuinkabouterverzameling van haar moeder.

Uitstallen "Iedere zaterdagmorgen zet mijn moeder de schuurdeur open, haalt ze haar kabouters van zolder en stalt ze ze uit op de keukentafel. Eigenlijk heeft mijn moeder een webwinkel in tuinkabouters, maar in het weekend maakt ze graag tijd voor verzamelaars die het kabouterassortiment met eigen ogen willen zien. Vrienden uitnodigen op zaterdagochtend laat ik daarom meestal zitten. Ik hang niet aan de grote klok dat mijn moeder een tuinkabouterfanaat is."

Duizend kabouters "Zelf beweert mijn moeder dat ze gegrepen werd door het kabouterverzamelvirus toen ze zo'n vijf jaar geleden op zoek ging naar een exemplaar

kreeg ze te horen dat de eerste tuinkaboutermaker zich liet inspireren door arbeiders met rode mutsen die in steengroeven in de buurt werkten. Die geschiedenis vindt mijn moeder buitengewoon intrigerend. Al snel nadat ze in dat museum was, startte ze haar webwinkeltje vanuit huis, in Maartensdijk. We hebben ongeveer veertig verschillende soorten kabouters in huis. Per soort heeft mijn moeder er zo'n twintig op voorraad. Door het huis slingeren dus bijna duizend kabouters. Allemaal hebben ze een Duitse naam, gekregen in de fabriek, maar mijn moeder herdoopt ze met een Nederlandse naam. In de tuin wonen gelukkig maar vijf kabouters. Meer mag mijn moeder er van mij niet tentoonstellen. Al probeert ze dat soms stiekem wel. Ze nam zelfs een kabouter mee op vakantie naar Italië."

Omahobby "Mijn moeder verkoopt hoofdzakelijk de 'klassieke' mannetjes: rode puntmuts, lange witte baard en bolle wangen. Vrienden die weten van de eigenaardige liefhebberij van mijn moeder zeggen daarom plagerig dat ze een 'omahobby' heeft. Toch wil mijn moeder de beelden een moderne twist geven. Zo verkoopt ze 'Erik met de schop in snoepkleurtjes' of 'Erik met de schop in metallic'."

Nudistenkabouter "Laatst belde een man naar ons huis met een lage, zwoele stem. Of we ook nudistenkabouters hadden. Kennelijk zijn naakte tuinkabouters met een vishengel vrij populair onder verzamelaars. Ik deed mijn best om niet te lachen en in alle ernst een suggestie voor een geklede kabouter te doen. Ik zei: "Tuinman Herman in terracotta wordt ook goed verkocht."

Verdwijnen "Hoewel ik me soms geneer voor die tuinkabouters, zou ik het toch ook wel jammer vinden als ze zouden verdwijnen uit ons huis. Mijn moeder is zo gedreven in haar winkel. Ze wordt er echt gelukkig van." >

'Zelfs toen we op vakantie gingen naar Italië moest er een tuinkabouter mee'

voor mij. Nou, echt niet hoor. Ze kwam ermee in aanraking in een museumje in Duitsland, in Gräfenrode, een gehucht waar aan het einde van de negentiende eeuw de allereerste terracotta tuinkabouters werden gebakken in de oven. Daar

Maria's ouders in vol ornaat.

◀ **Beleidsmedewerker Maria (31) is de dochter van ouders die beiden dominee zijn en die tot haar afgrijzen altijd zwervers in huis halen.**

Vooroordelen "Vroeger vertelde ik nooit uit mezelf wat voor werk mijn ouders deden. Alleen als er expliciet naar gevraagd werd, want ik wist dat ik opmerkingen naar mijn hoofd geslingerd kreeg als ik vertelde dat ze allebei dominee zijn. 'Jij bent zeker heel suf' of 'Bidden jullie drie keer per dag?' En dan heet ik ook nog Maria. Riepen kinderen: 'Waar is Jozef?' Ik schaamde me kapot, terwijl ik gewoon naar mijn oma ben vernoemd."

Gênante herinnering "Zwervers wisten ons huis goed te vinden. In de telefoongids staat onze achternaam alfabetisch vrij bovenaan, onder het kopje 'dominee'. Ik

leven me wel sterk beïnvloed. De rode draad in mijn leven is: wie goed doet, goed ontmoet. En ik geef op kleine schaal geld aan goede doelen. Maar over zwervers ben ik nog altijd kritisch en nuchter. Leer eens betere keuzes maken en ga aan het werk, denk ik dan."

Glazen huis "Wie denkt dat een predikant alleen op zondagochtend werkt, heeft het mis. Ook doordeeweeks en 's avonds riep

stuk extremer dan mijn drie zusjes, klom op mijn vijftiende stiekem uit het raam en smeerde mijn keel dan met flink wat bierjes in Arnhemse cafés. Zij hadden nooit zo'n behoefte om zich tegen onze ouders af te zetten. Behalve toen we klein waren dan. Hoe vaak we niet in de tuin van de koster de lampjes uit z'n kerstboom hebben gedraaid..."

Trots "Elk jaar als we naar Roemenië gingen, waar mijn ouders verschillende hulpprojecten leidden, zwaaide een stoet van kerkmensen ons uit en kregen we ladingen snoep van hen mee. Eind jaren tachtig, toen Roemenië nog communistisch was, is mijn vader zelfs eens opgepakt en het land uitgezet. Hij kende een aantal dissidenten die later de revolutie hebben aangewakkerd. Toen we wat ouder werden, smeekten mijn zusjes en ik mijn ouders of we niet gewoon naar Frankrijk op vakantie konden gaan, zoals onze vrienden. Achteraf vind ik het juist heel indrukwekkend wat mijn ouders deden. Mijn moeder was een van de eerste vrouwen die is afgestudeerd in feministische theologie, waarbij geloofsvragen vanuit een feministisch perspectief overpeinsd worden. Als ze daarover vertelde op radio en tv, was ik apetrots. En dat ben ik nog steeds."

Vakanties werden steevast doorgebracht in Roemenië.

De ouders van Anita (32, doet vrijwilligerswerk) lopen het liefst de hele dag in hun blootje. Ze hebben een stacaravan gekocht op een naturistencamping.

Pleegkinderen "Tot ik een jaar of zes was, ontbeten we thuis 's ochtends allemaal in ons blootje. Als kind vond ik dat doodnormaal. Maar dat ze naturist waren en dat ze graag naakt zijn om dichterbij de natuur te komen, daar had ik geen idee van. Toen we pleegkinderen in huis kregen, was het ineens afgelopen met de naaktloperij. Pleegkinderen zijn veelal beschadigd en

de sfeer onder naturisten gemoedelijk. Ik ben blij voor mijn ouders, dat ze eindelijk kunnen leven zoals ze willen, maar toch vertel ik niet meteen in mijn omgeving dat mijn vader en moeder poedelnaakt naast hun caravan een boek lezen."

Privacy "Van vrienden die ik het wel heb verteld, krijg ik vooral nieuwsgierige reacties, geen afwijzende. 'Hoe gaat dat dan op zo'n camping?', 'Is het niet vies als iedereen bloot in het zwembad springt?' en 'Hoe voelt het om zonder kleren rond te lopen? Is dat verplicht?' Ja, er zijn strenge regels op het kampeerterrein. Het belang-

'Mijn handdoek liet ik geen seconde los op die blootcamping'

kwetsbaar, dus nonchalant in je nakie door het huis slenteren is *not done*."

Streeploos bruin "Nu zitten mijn ouders elk vrije uurtje in hun blootje op de camping. In de zomer dan hè. Ze zijn er pas net voor de buitenwereld weer voor uitgekomen dat ze graag naakt recreëren. Het is voor hen een manier om verbonden te zijn met de aarde en ze streven naar eerbied voor milieu en mens. Daarnaast vinden ze het ook prettig om naakt te zijn, streep-loos bruin te worden, en vinden ze

rijkste verbod is dat je geen kleren aan mag, ook als je op bezoek komt. Ook belangrijk: je praat nooit over de andere campinggasten. Mensen op een naturistencamping zijn heel gevoelig wat privacy betreft."

Handdoekje "De eerste keer dat ik mijn ouders opzocht op de camping was onwennig. Ik schaamde me dood voor mijn lichaam en liet het handdoekje, dat ik stevig in mijn handen klemde, geen moment los. Een fan van het adamskostuum ben ik nog steeds niet, maar het went. Vooral omdat ik tot de conclusie kwam dat ik me nergens voor hoeft te schamen. En als ik nu mijn ouders naakt zie koken, haal ik mijn schouders op. Niets gek aan." ●

Anita heeft het niet zo op dat naturisten gedoe.

Zeldzaam: op tuinstoelen met kleren aan.

'Zo gênant... Ze konden gewoon geen nee zeggen tegen die zwervers'

herinner me dat ze voor de deur stonden en op onze ramen bonkten. Mijn zusjes en ik waren alleen thuis, dus ik ging echt niet opendoen. Ik hoopte maar dat vrienden niet zagen wat voor raar volk er bij ons over de vloer kwam. Zo gênant. Soms waren mijn ouders echt naïef en sloegen ze door in hun samaritaaanse barmhartigheid: ze konden gewoon geen 'nee' zeggen tegen zwervers en lieten ze altijd binnen. Alsof we het Leger des Heils waren. Het was dan ook vooral dat waar ik me voor schaamde, niet voor het beroep van mijn ouders zelf. Toch heeft hun manier van

de plicht, vaak met vergaderingen in onze woonkamer. Privacy was er weinig, we leefden in een glazen huis. Laatst vond ik een briefje terug waarop ik had geschreven: 'Lieve mama, wil je alsjeblieft even stoppen met vergaderen en mij naar bed brengen? Ja/ Nee. Doorhalen wat niet van toepassing is.'"

Foute vriendjes "Vriendinnen zeiden vaak: 'Oeh, jouw ouders zijn dominee, dan zijn ze vast superstreng.' Ik wilde vooral het tegendeel bewijzen, laten zien dat ik niet saai en stoffig was en dus was ik al op jonge leeftijd met vriendjes bezig. Ik was een

OOK EEN EREDOCTORAAT IN SCHAAMTEOPWEKKING

Als gênantologie aan een universiteit werd gedoceerd, hadden de ouders van deze Viva-lezers meteen een eredoctoraat kunnen ophalen.

Malou (23): "Mijn moeder zat bij een toneelvereniging en maakte vaak de kostuums zelf. Ze presteerde het een keer in een vossenpak de huiskamer binnen te lopen – compleet met staart en pluizige oren – om 't trots aan mijn vriendinnen te showen. Ik was minder enthousiast."

Vanessa (22): "Mijn ouders vertellen openlijk wanneer zij voor het eerst sex hebben gehad. Laatst zelfs op mijn verjaardag. Ik schaamde me werkelijk dood! Geen detail blijft onvermeld: in Beverwijk. Op een parkeerplaats. In de middag. Als iemand het woord 'Beverwijk' noemt, schieten ze allebei in de lach en beginnen ze te vertellen."

Sophie (24): "Mijn vader wilde vroeger altijd met mij huppelen als we samen in de stad waren. Ik vond dat verschrikkelijk. Waarschijnlijk was hij alleen maar blij om met mij op stap te zijn."

Marloes (25): "Ik was op vakantie met mijn ouders en had eindelijk een groepje jongens leren kennen waar ik die avond mee zou gaan stappen. Ik liep samen met mijn vader over de camping en de jongens liepen achter mij. Plotseling liet mijn vader een harde scheet en zei: 'Nou, dat doe je toch niet! Ben je zenuwachtig voor vanavond?' Ik schaamde me rot! Ik ben die avond ook niet meer mee uitgegaan."

Silvia (40): "Ik was 8 jaar en we kregen nieuwe burens, met wie mijn ouders goed konden opschieten. Dat de vriendschap erg hecht werd, merkte ik toen ik 's nachts wakker werd van vreemde geluiden. Het bleek gekreun te zijn dat uit de slaapkamer van mijn ouders kwam. Op zich was dat al iets waardoor ik last kreeg van plaatsvervangende schaamte, maar het werd nog erger. Toen het gekreun ophield, hoorde ik mijn vader roepen: 'Zijn jullie al klaar?' Ja, ze waren klaar en ik zag mijn moeder en de buurman uit de slaapkamer komen! Het heeft héél lang geduurd voordat ik weer normaal naar mijn ouders en de burens kon kijken."